

en almindelig Drøftelse, hvortil hele Folket har Lov til at sende sine Repræsentanter. Jeg er ikke sikker paa, at denne Kommission vil komme til det Resultat, som jeg maaske helst vilde, den skulde komme til; jeg antager nærmest, at det bliver noget i den Retning, hvori jeg ogsaa tror, at de foreliggende Forslag gaa, nemlig i Retning af at gøre Folkekirken mere statskirkelig, end den er. Jeg vilde hellere, at Kirkens Styrelse og Kirkens Ordning blev ledet hen i Retning af Frikirken, naar det skete med lempelige Skridt, eftersom Udviklingen fører det med sig; men det vil kunne blive Genstand for Drøftelse i Kommissionen eller Udvalg, og jeg har Haab om, at vi kunne faa mange store Spørgsmaal bragte saa vidt frem til Belysning, at Befolkningen kan blive klar over, hvilket Standpunkt den skal indtage med Hensyn til fremtidige kirkelige Spørgsmaal. Derfor kan jeg sige, at selv om jeg ikke er tilfreds med Enkeltheder i Lovforslaget, vil jeg stemme for det og anbefale at stemme for det for at faa denne Sag frem til indgaaende Drøftelse og saa vidt muligt til Løsning.

Hammerich: Ogsaa jeg skal fatte mig kort og deri efterkomme Formandens Befordring. Jeg kan som andre se det betydningsfulde i det Forslag, der gaar ud paa at skabe et kirkeligt Udvalg, som det er kaldt. Det forekommer mig ogsaa, at den Vej, man i Lovforslaget herom har fulgt, er langt af foretrække for de Veje, man tidligere har været inde paa under denne Sags Behandling. Mit principale Standpunkt over for disse Lovforslag, særlig det om Menighedsraadene, har bestandig været, at man ikke maatte fastslaa Formen for dem, før man havde drøftet dem i en Kirkekommission eller, som man nu kalder det, et kirkeligt Udvalg. Desværre er dette ikke naaet; men man faar dog en Kommission, et Udvalg, og den Maade, hvorpaa dette sammensættes, anser jeg derhos i det hele taget for heldig. Det er givet, at det læge Element maa være fyldig repræsenteret i et saadant Udvalg, og saaledes som det her er repræsenteret, tror jeg, man er sikret imod, at det bliver de kirkefjendske Elementer, der blive dominerende. Til Forskel fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds anser jeg det saaledes for heldigt, at det for København og de større Byer er fastslaaet, at Kirkeinspektionen paa Forhaand faar Indflydelse paa Sættelsen af dette Udvalg. Der er ingen Tvivl om, at

der hidtil gennemgaaende er valgt Folk med kirkelige Interesser til Kirkeinspektionerne. Derimod er det just min Frygt ved Menighedsraadene, at med Hensyn til deres Sættelse er der ingen lignende Sikkerhed i de større Byer. Jeg lægger derfor Vægt paa den Sikkerhed, Kirkeinspektionernes Deltagelse bringer for København og de større Byer. Paa den anden Side lægger jeg ogsaa megen Vægt paa, at man overalt ved Valgene er gaaet til Anvendelse af Forholdstal, og netop paa den Maade, som jeg tillod mig at anbefale, da Lovforslaget om Kirkekommissionen sidst var til Drøftelse her nede. Jeg mente den Gang, at man ikke kunde naa et tilfredsstillende Resultat, naar man ikke valgte mindst 2—3 Stykker fra hver af de Kredse, Valgene skulde foregaa i. Nu har man valgt Provstierne, og saaledes, at der i hvert af dem vælges 3. Derved opnaar man, at de forskellige Retninger blive repræsenterede; er der forskellige kirkelige Retninger inden for Provstiet, ville de kunne komme til Orde. Af samme Grund foreslog jeg den Gang, at ogsaa Valget fra gejstlig Side skulde ske ved Forholdstal fra samtlige Landets Præster; da ogsaa det er slaaet fast i dette Forslag, kan jeg ikke sige andet end, at den Kirkedag eller det kirkelige Udvalg, der vil udgaa af det, er for mig langt mere tilfredsstillende end baade, hvad der var foreslaet af den ærede Minister og det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds, end sige det Forslag til Kommission, der kom ned fra Landstinget. Hvad jeg derimod maa beklage er, at man samtidig fastslaa Menighedsraadene. Jeg vilde ønske, at man var gaaet den Vej, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (S. Svendsen) paa-tænkte i sit Forslag, nemlig at lade Menighedsraadene være en Forsamling, der blot valgte Kirkeudvalget og dermed faldt bort. Jeg finder det ganske urigtigt, at man nedsætter et kirkeligt Udvalg til at gøre Forslag om en Kirkeforfatning, og saa fastslaa forud et saa væsentligt Punkt som Formen for Menighedsraadene, der maa blive et Fundament i den Kirkeforfatning, der skal foreslaas. Jeg forstaar godt, at den ærede Kultusminister har kunnet gaa med til det her foreliggende Forslag til Menighedsraad, og ogsaa til den Form, hvorunder han faar Ret til at spørge Raadet ved Præstebesættelser. Der er jo nemlig ingen Tvivl om, at det bliver meget vanskeligt for det Udvalg, der skal give Forslag til Kirkeforfatningslov, at